

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I § 25, Stk. 1, i Lov om Gældsbreve Nr. 146 af 13. April 1938 bestemmes, at Fordringen ifølge en Rente- eller Udbyttekupon falder bort, hvis Kuponen ikke er forevist til Betaling inden 3 Aar fra Forfaldsdagen eller inden Udløbet af den længere Frist, der maatte være tilsikret Kupon-ejerne.

Danmarks Nationalbank har henledet Justitsministeriets Opmærksomhed paa, at det maa paaregnes, at der i Tiden siden den 9. April 1940 paa Grund af Afbrydelsen af Postforbindelsen med en Række Lande har været og fremdeles er Vanskeligheder forbundet med Forevisning til Betaling her i Landet af Rente- og Udbyttekuponer hørende til danske Værdipapirer, som befinder sig paa Færøerne, paa Grønland eller i Udlandet, og som har Betalingssted her. Endvidere har Banken fremhævet, at gældende Valutarestriktioner eller Knaphed paa fremmed Valuta kan have medført, at saadanne Kuponer ikke er blevet betalt, selvom Postforsendelse har kunnet finde Sted, og at de udenlandske Ejere af Værdipapirerne, som maaske ikke kender Gældsbrevslovens Bestemmelser, derfor ikke har haft nogen særlig Tilskyndelse til at fremsende Kuponerne, hvorved ogsaa maa erindres, at Forsendelse under Krigsforhold er mere risikabel og bekostelig end normalt.

Nationalbanken har ment, at det vil være i Danmarks Interesse, at det undgaas, at Krav ifølge Rente- og Udbyttekuponer falder bort, fordi Kuponerne ikke forevises til Betaling inden den foreskrevne Frist, naar dette skyldes Krigsforhold, Valutaknaphed eller Valutarestriktioner, og Banken har derfor henstillet til Justitsministeriet, at Spørgsmaalet om en midlertidig Ændring af Reglen i Gældsbrevslovens § 25, Stk. 1, tages op til Overvejelse.

Efter at Spørgsmaalet har været gjort til Genstand for Forhandling med Udenrigsministeriet, Finansministeriet og Ministeriet for Handel, Industri og Søfart, maa Justitsministeriet finde det ønskeligt, at der søges gennemført en Ordning som af Nationalbanken henstillet, og herpaa tager Forslaget Sigte.

Om Indholdet bemærkes:

Justitsministeriet har ved Udformningen af Lovens Bestemmelser bestræbt sig

for at knytte Retsvirkningerne til klare Kendsgerninger, der normalt ikke vil volde Tvivl. Man har derfor ment at burde lade Fristforlængelsen indtræde dels i alle Tilfælde, hvor Kuponerne siden deres Forfaldsdag har ligget paa Færøerne, paa Grønland eller i Udlandet, dels hvor de har ligget i det egentlige Danmark, men Ejeren ved Krigen er blevet forhindret i at træffe Foranstaltninger til at forevise Kuponerne til Betaling, hvilket navnligt kan tænkes, hvor han har opholdt sig i Lande, med hvilke Postforbindelsen er afbrudt.

Ved Lovens Udformning har man fundet det rettest, at Fristen forlænges til en bestemt Dato, og man har i saa Henseende foreslaaet Udgangen af Aaret 1945.

Den i Gældsbrevslovens § 46 indeholdte Henvisning til Fristen i § 25, Stk. 1, maa fremtidig forstaas som gældende § 25, Stk. 1, saaledes som dette er ændret ved nærværende Lov, uden at det er fundet paa krævet at indsætte nogen Bemærkning herom i Loven.

Justitsministeriet har derimod anset det for paa krævet ogsaa at forlænge de i Gældsbrevslovens § 25, Stk. 2, nævnte Frister, og hertil sigter Forslagets § 2. Ifølge § 25, Stk. 2, kan den, der inden Fristens Udløb har anmeldt for Skyldneren, at hans Kupon er bortkommet, og som antageliggor sin Ejendomsret, efter Fristens Udløb fordrer Kuponens Beløb betalt. Kravet forældes efter Reglerne i Lov Nr. 274 af 22. December 1908.

Fristen for denne Anmeldelse af bortkomne Kuponer bør forlænges paa samme Maade som Forevisningsfristen, naar det paa Grund af Krigsforhold har været umuligt at foretage den fornødne Anmeldelse. Hvis Tabet af en Kupon, der forfaldt senest i 1937, er anmeldt inden 3-Aars Fristens Udløb, men Anmelderen ved Krigsforhold er blevet forhindret i at kræve Kuponens Beløb betalt eller i at afbryde Forældelsen efter § 25, Stk. 2, sidste Pkt., vilde Fordringen kunne forældes inden Udgangen af Aaret 1945, nemlig naar der er hengaaet 3 + 5 Aar efter Forfaldsdagen. Der vil derfor ogsaa her være Trang til en Forlængelse af Forældelsesfristen. Hertil sigter Forslagets § 2, Stk. 2.

Ved § 3 foreslaas det, at Forlængelsen af 3-Aars Fristen skal indtræde ikke blot